

MEDANDRA ORD

medandraord@sydsvenskan.se

■ Vill du diskutera politik och samhällsfrågor eller kommentera det som debatteras på Opinion med den politiske chefredaktören? Mejla till Med andra ord, skriv kort och var konkret, underteckna med namn. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och förkorta de inlägg som införs.

”För Avellan tycks det bara finnas en lösning. Marknaden.”

■ Mikael Stigendal:

Det finns inga klasser, skriver Heidi Avellan (17/3). Talet om klasser hör historien till. Men hur kan det då komma sig att enorma rikedomar har omfördelats till de välbeställda under de senaste decennierna? Det är också klasskamp. Själv har jag synliggjort arbetarklassen genom min rapport *En fråga om klass i framtidsstaden Malmö* (Katalys). Det rör sig om 45 procent av alla förvärvsarbetande Malmöbor. De har mycket gemensamt vad gäller arbetsförhållanden och lönevillkor. Om fler upptäckte detta skulle de kunna hävda sina gemensamma intressen mera kraftfullt. Precis just det som borgarklassen har varit så bra på under de senaste decennierna. Och de har haft stor hjälp av det osynliggörande som Avellan företräder i sin artikel.

För Avellan tycks det bara finnas en lösning. Marknaden ska bestämma. Det har dock skapat växande klyftor, arbetslöshet, fattigdom och krig. Det vet vi nu efter flera decennier med denna politik. Mer av samma, alltså? Häpnadsväckande. Själv vill jag vara framtidsoptimist. Men det kräver att vi lyfter blicken. Det gör jag i rapporten genom att ställa en fråga om hur Malmö ska förtjäna sin plats i världen. Ännu bättre kan det bli om många Malmöbor engageras i en förnyelse av demokratin. Talet om arbetarklass fyller då en viktig funktion eftersom det adresserar människor utifrån vad de bidrar med och har gemensamt. Är det inte hög tid att välja en annan väg innan de främlingsfientliga högerkrafterna tar över och klimatförändringarna beseglar vårt öde?

■ Heidi Avellan:

Nej, jag skriver inte att det inte finns klasser. Jag kritiserar Stigendals lösning på Malmöns problem: ”mobilisera arbetarklassen”. Vad Malmö behöver är fler jobb och fler i jobb. Företag, företagare, framtidstro.

■ Anders Cnattingius (L):

Vellinge stod i skottgluggen för ledaren (21/3) och några klarläggande kan vara på sin plats.

Det finns ingen lagstadgad rättighet till bostad för svenska medborgare, och därmed inte heller för nyanlända. Samma rättigheter gäller för båda grupperna. Menar tidningen att det ska gälla större rättigheter för nyanlända än för svenska medborgare och i så fall, hur länge? En av de viktigaste orsakerna till att Sverige så framgångsrikt kunde hantera flyktingvågen under Balkankriget var att det vid den tiden i många kommuner fanns ett kraftigt överskott av lägenheter. Idag har vi sedan många år brist på bostäder i Sverige, Vellinge är inte ett undantag. Den moderata ledningen kan med fog kritiserar för att man alltför sent förberedde vår kommun för en flyktingmottagning. Det har kostat kommuninvånarna miljoner, men att som ledaren antyda att det är bristande kommunal vilja som förhindrar bostadsförsörjning till just nyanlända visar på avsaknad av verklighetsförankring. Vellinge kan och ska göra avsevärt mer för att sätta nyanlända i arbete. Men, det måste finnas en borte gräns för alla vuxna när de måste ta ansvar för sin försörjning, inklusive bostad. Allt annat är ett steg bakåt i integrationen, inte framåt.

■ Per Almén (S):

Skolverkets rapport om att elevers socioekonomiska bakgrund får ökad betydelse för hur de lyckas i skolan kommenteras i en ledare (22/3) där Mats Skogkär skriver: ”Segregationen har ökat. Skillnaderna mellan olika skolor vad gäller elevernas resultat likaså.”

Att boendesegregationen är grundorsaken råder det bred enighet om. Hur den ska brytas är en knäckfråga. Skogkär skriver att ”utan fritt skolval kan elever och föräldrar inte heller välja bort dåliga eller segregerade skolor”. Men vi vet att föräldrar med god socioekonomisk bakgrund mest utnyttjar det fria skolvalet. Det måste skapas skolmiljöer där elever med olika bakgrund möts. Det är den stora utmaningen för alla som arbetar för förbättrade skolresultat och ökad integration.

AKTUELLA FRÅGOR

Debattredaktör: Eva Rothstein aktuella@sydsvenskan.se 040-28 10 13
Twitter: @aktuella Fler debattartiklar på sydsvenskan.se/opinion

ARKIVFOTO: TOM WALL 2016

Det krävs tydliga riktlinjer för bostäder som motsvarar studenters och unga vuxnas behov, skriver artikelförfattarna.

”De politiker som styr Malmö måste satsa på fler studentbostäder till rimliga hyror.”

■ Med dagens höga bostadskostnader riskerar utbildning att bli en dyr affär, skriver Pontus Källström, ordförande för Studentkåren Malmö, och Paola Capdevila, verksamhetsutvecklare på Hyresgästföreningen i södra Skåne.

En ung kvinna på Malmö universitet berättar för studentkåren: ”Jag är på gränsen till ett sammanbrott på grund av att jag måste hitta en lägenhet. Jag började oroa mig för det här redan innan jag avslutat min första termin. Jag flyttar till Malmö om mindre än tio dagar och har ingensans att bo. Jag har en avhandling att försvara och jag har lådor med personliga tillhörigheter som jag behöver packa upp. Jag kommer att ha lektioner. Jag behöver ett hem!”

Malmö har en ung befolkning där många står på tröskeln till vuxenlivet och ska börja arbeta eller påbörja en högre utbildning. Samtidigt är unga vuxna, 20–27-åringar, en socialt utsatt grupp som har svårt att få tag på någonstans att bo.

Att vara utan bostad är att vara utan säkerhet. Rapporten *Unga vuxnas boende* som Hyresgästföreningen har publicerat, visar att 36 procent av gruppen unga vuxna i Malmö

och Lund som flyttat hemifrån, lever i osäkra upplåtelseformer utan besittningsskydd.

Det betyder att de bor på kompisars soffor eller har andra- eller tredjehandskontrakt.

Samma rapport pekar på att bostadsbristen gör att många unga vuxna tvekar inför att bilda familj, flytta till en ny plats och börja på en utbildning eller ta ett jobb.

Malmö har under flera års tid strävat efter att bli en kunskapsstad. Ytterligare ett steg togs vid årsskiftet då Malmö högskola blev universitet. Men bristen på studentbostäder sätter studenterna i ett svårt läge. De får köa länge för en studentlägenhet. Ibland söker de sig till den övriga bostadsmarknaden, som redan är ansträngd.

Idag kan det ta mer än ett halvår att hitta en studentbostad efter att man påbörjat sina studier. Att det är så är orimligt.

Bostäder som ska vara speciellt anpassade för studenter är idag för dyra för att de ska ha råd att bo där.

Hyresgästföreningens rapport visar att median-boendekostnaden för en enrumss-studentlägenhet i Malmö är 4100 kronor. Med en sådan hyra tvingas många ut i arbete under sin studietid. Att gå en utbildning ska vara en investering, men med så höga

bostadskostnader riskerar utbildning att bli en dyr affär.

Att Malmö universitet får fungera som ett nav för kunskap, där unga vuxna kan bli stadens framtida arbetstagare, forskare och samhällsaktörer, är avgörande för staden både idag och i framtiden. Därför måste de politiker som styr staden satsa på bostäder till studenter – både i det korta och långa perspektivet. På kort sikt på fler studentbostäder till rimliga hyror. På lång sikt krävs tydliga riktlinjer för bostäder som motsvarar studenters och unga vuxnas behov.

Pontus Källström
Paola Capdevila

SKRIBENTER

■ Pontus Källström är ordförande för Studentkåren Malmö.

■ Paola Capdevila är verksamhetsutvecklare på Hyresgästföreningen i södra Skåne.